

ارائه راهکارهایی برای افزایش استقبال عابرین پیاده از زیرگذر های عابر پیاده

*علیرضا عطایی نجفی^۱، کیارش پورانصفر^۲

^۱ کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد زنجان / واحد علوم و تحقیقات،
ali_ataei2860@yahoo.com - ۰۹۱۳۱۶۹۴۰۴۴

^۲ کارشناس ارشد طراحی شهری، دانشگاه آزاد زنجان / واحد علوم و تحقیقات

چکیده

همواره پیاده راه ها از عناصر مهم تشکیل دهنده فرم شهر بوده که در دهه های اخیر بیشتر از هر زمان مورد توجه قرار گرفته اند. شهر بدون حضور پیاده و مردم ارزش نداشته و هویتی پیدا نمی کند و این عابرین پیاده هستند که سرزندگی، حیات و پویایی را به داخل شهر ها هدایت می کنند. پس همواره شهر می بایست برای عابر پیاده و بر اساس نیاز ها و علایق آن ها طراحی شود تا شهروندان از حضور و استفاده در شهر و فضاها و مکان های شهری لذت برده و با ایجاد حس تعلق و خاطره انگیزی، شهر را همچون خانه و دارایی خود به شمار بیاورند.

با توجه به اهمیت بالای پیاده و پیاده مداری در شهر ها، پیاده راه ها و پیاده رو ها به عنوان یکی از عناصر ارتباطی پیاده، نقشی بسیار مهم و حیاتی را ایفا می کنند به طوریکه نمی توان انتظار داشت عابر پیاده در فضای شهری بدون پیاده راه یا مسیر پیاده نا مناسب حضور پیدا کند. با درک جایگاه مهم مسیر های پیاده، به این نکته می رسیم که مسیر های ویژه پیاده و دسترسی های آن ها نیز از اهمیتی نه تنها کمتر بلکه بیشتر نیز برخوردارند. از جمله این دسترسی های ویژه، گذرگاه های عرضی غیر هم سطح و به خصوص زیرگذر های عابر پیاده می باشند که با حضور خود مسیر های ویژه عبور پیاده را به یکدیگر متصل کرده و پیوندی در شبکه ارتباطی برقرار می کنند. بنابراین در صورتیکه این گونه دسترسی ها نقش خود را به خوبی ایفا نکرده و حتی به عنوان عناصری مزاحم ترقی شوند. باید انتظار از بین رفتن پیوند میان ارتباطات پیاده و به وجود آمدن خلأ در سیستم پیاده را داشته باشیم. پس طراحی زیرگذر به عنوان واسطه ای میان دو مسیر عابر پیاده و در نظر گرفتن آن به عنوان جزئی از فضای شهری اجتناب ناپذیر می باشد.

واژه های کلیدی: زیرگذر، عابر پیاده، الگو، پایداری

مقدمه

با ساخت اتومبیل و جابه جایی آن در سطح معابر بحث چگونگی عبور عابرین و عدم برخورد به ویژه در مناطق شهری می شود. به مرور با توسعه وسایل نقلیه موتوری و تردد آن ها در بین شهر ها چگونگی عبور عابرین پیاده از عرض مسیر های سواره رو بین شهری نیز مطرح، تا این که اولین گذر های عبور عابر پیاده در دهه ۱۹۵۰ و بعد از جنگ جهانی دوم در حین بازسازی شهر های اروپایی احداث و همچنین در ایالت متحده نیز در سال ۱۹۵۹ اولین گذر عابر پیاده در شهر کالاماز ساخته شد. در ایران تاریخچه ساخت محلهای عبور عابر پیاده بسیار